

“ అది పీ ర్వీ త్యు ” - విష్ణు విష్ణువు స్తర్యాప్నము

॥ బిష్ణుష్ట్ర్యోప్తి భ్యోస్ము ॥

పుణ్ణంఱరధరం విత్సుం శశితర్ణం చతుర్భ్యిజుము ।
తృప్తాప్తాతప్తానం ద్వ్యాయేత్తి స్తర్యవిష్ణుష్ట్ర్యోప్తింతయే ॥

॥ త్రీవిస్తి భ్యోస్ము ॥

సతుష్టుష్ట్ర్యుం తుతోదేత నైరియం కృపానిధి ।
పాతా తొం థణిత్తైలేక భక్తిచంధో దయానిధి ॥

॥ మహిభారతి త్రీవిస్తి ఫలము ॥

ప్రైపాయనౌష్ట్ర లుట నిష్టుతముల్నిమేయం । లుణ్యం తవిత్తుతుధ పాతాతారం జీవం చ ।
యే ధారతం సతుధిగంధుతి లింగ్యతోనం । కిం తప్య తృప్తురజైరాణిచ్చనేన్ ॥

॥ అంత సంకల్పః ॥

లీమదాదివరాహాక్షేత్రే, విరాజమణిస్సు, దేవదేశిత్తమస్సు, జగద్రుక్షణార్థం, అపత్తిర్సు, లీమదఖలాండకోడి
బ్రహ్మండనాయకస్సు, లీవేజ్యోప్త్యరస్యామిగుం, అసుగ్రహప్రసాదేగు, సర్వోం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నిష్టత్తిద్యురా, ఆయురార్థిష్ట్ర్యర్థాభవ్యధ్యర్థం, విష్ణుచికాక్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వోష్టు, నిష్టత్తిద్యురా, సకలశ్రేయో2 భవ్యధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాల్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాచ్చసంకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాశు, నిబ్రహ్మార్థం, సమస్త, బంధుక్యాయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
లీమస్తవోభారతే, ఆదిపర్వతి, సప్తదశాదికచ్ఛిశతతమాధ్యాయాప్రస్తరత శ్లోకమారాయిఱం ఆవార్యమశేన
కలిష్యుమహేం ॥

॥ వైపు భ్యోస్ము ॥

ల్యోపం తశిష్టుప్తారం జ్ఞేః శాత్రుతుక్షల్పుత్తుము ।
తరిషరిత్తుసిం తందే శుక్తతితం తపోభధిత్తుము ॥

ల్యోపయ విష్ణురుపాయ ల్యోపరుపాయ విత్సుతే ।
నమే తై పుణ్ణాధిధుయే, తేస్తాయ నమోనముః ॥

అధ్యాయః-217 సప్తదశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః అర్థనవనవాసపర్వ
 ప్రభాసే2ర్జునశ్రీకృష్ణసమాగమః శ్రీకృష్ణైన సహర్జునస్య రైవతకే గిరో ద్వారకాయం చ గమనమ్
అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి అర్థనవనవాసపర్వణి అర్థనద్వారకాగమనే
సప్తదశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః // 217 //

వైశమ్యాయన ఉవాచ

సోపరానేషు తీర్థాని పుణ్యాన్యాయతనాని చ |

సర్వాణ్యేవానుపూర్వీణా జగామామితవిక్రమః ||

|| 217-1 ||

సముద్రే పళ్చిమే యాని తీర్థాన్యాయతనాని చ |

తాని సర్వాణి గత్వా స ప్రభాసముపజగ్నివాన్ ||

|| 217-2 ||

ప్రభాసదేశం సమ్రూపుం బీభత్సుమపరాజితమ్ |

సుపుమ్యం రమణీయం చ పుత్రావ మధుసూదనః ||

|| 217-3 ||

తతో2భ్యగచ్ఛతౌన్తేయం సభాయం తత్త మాధవః |

దద్మశాతే తదాన్యోన్యం ప్రభాసే కృష్ణపాణ్డవో ||

|| 217-4 ||

తావన్యోన్యం సమాల్పిష్య పృష్టో చ కుశలం వనే |

ఆస్తాం ప్రియసభాయో తో నరనారాయణావృషీ ||

|| 217-5 ||

తతో2ర్జునం వాసుదేవస్తాం చర్యాం పర్యపృచ్ఛత |

కిమర్థం పాణ్ణవైతాని తీర్థాన్యనుచరమ్యత ||

|| 217-6 ||

తతో2ర్జునో యథావృత్తం సర్వమాఖ్యాతవాంప్రదా |

ప్రతోవాచ చ వార్ణ్ణయ ఏవమేతదితి ప్రభుః ||

|| 217-7 ||

తో విహృత్య యథాకామం ప్రభాసే కృష్ణపాణ్డవో |

మహీధరం రైవతకం వాసార్థైవాభిజగ్నుతుః ||

|| 217-8 ||

పూర్వమేవ తు కృష్ణస్య వచనాత్తం మహీధరమ్ |

పురుషా మణ్ణయాణ్ణక్రుపుపజప్రుశ్చ భోజనమ్ ||

|| 217-9 ||

ప్రతిగృహ్యర్జునః సర్వముపభుజ్య చ పాణ్ణవః |

సమైవ వాసుదేవేన దృష్టవాన్ నటనర్తకాన్ ||

|| 217-10 ||

అభ్యనుజ్ఞాయ తాన్ సర్వానర్చ్యయిత్వా చ పాణ్డువః ।
సత్కృతం శయనం దివ్యమభ్యగచ్ఛన్మహమతిః ॥

॥ 217-11 ॥

తతప్తుత మహాబాహలః శయానః శయనే పుభే ।
నదీనాం పల్యలానాం చ పర్వతానాం తదైవ చ ॥

॥ 217-12 ॥

ఆపగానాం వనానాం చ కథయమాస సాత్యతే ।
ఏవం స కథయన్నేవ నిద్రయా జనమేజయ ॥

॥ 217-13 ॥

కౌశ్లేయో2పి హృతప్తస్మైన్ శయనే స్వర్గసన్నిభే ।
మధురేణైవ గీతేన వీణాశబ్దేన షైవ హ ॥

॥ 217-14 ॥

ప్రభోధ్యమానో బుబుధే స్తుతిభిర్ముజలైస్తథా ।
స కృత్యావశ్యకార్యాణి వార్ణోష్ట్మేనాభిన్నితః ॥

॥ 217-15 ॥

రథేన కాళ్మనాళీన ద్వారకామభిజగ్నివాన్ ।
అలజ్మితా ద్వారకా తు బభూవ జనమేజయ ॥

॥ 217-16 ॥

కుశ్రీపుత్రస్య పూజార్థమపి నిష్మాటకేష్యపి ।
దిద్మష్టష్ట కౌశ్లేయం ద్వారకావాసినో జనాః ॥

॥ 217-17 ॥

నరేష్టమార్గమాజగుష్మార్గం శతసహప్రశః ।
అవలోకేషు నారీణాం సహప్రాణి శతాని చ ॥

॥ 217-18 ॥

భోజవప్స్యస్తకానాం చ సమవాయో మహానభూత్ ।
స తథా సత్కృతః సర్వోర్భోజవప్స్యస్తకాత్మజేః ॥

॥ 217-19 ॥

అభివాద్యాభివాద్యంశ్చ సర్వోశ్చ ప్రతిన్నితః ।
కుమారైః సర్వశో వీరః సత్కారేణాభిచోదితః ॥

॥ 217-20 ॥

సమానవయసః సర్వానాల్మిష్య స పునః పునః ।
కృష్ణస్య భవనే రమ్య రత్నభోజ్యసమావృతే ।
ఉవాస సహ కృష్ణేన బహులాస్తుత శర్వరీః ॥

॥ 217-21 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి అర్షనవనవాసపర్వణి అర్షనద్వారకాగమనే
సత్కార్ధికద్వారికాధికారిష్టతమో2ధ్యాయః ॥ 217 ॥

“ప్రాణితిక”

ః “గాంపింద నామ సుంకీర్ణనమ్” �

- ॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥ १ యద్వారపదబ్రజ్ఞం మాత్రాహీసం చ యద్భవేత్తి,
తత్సర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥
- ॥ అథ లింక్కేమ ప్రార్థనా ॥ २ సర్వేభవస్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః,
సర్వేభద్రాణి పత్సరంతు మంకశ్చతీ దుఃఖభాగ్యవేత్తి ॥
- ॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥ ३ కాయేన వాచా మనసీంద్రియైర్వ్య బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్,
కరిష్మి యద్యత్తకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥
- ॥ అథ మంగళమ్ ॥ ४ త్రియః కాన్తాయ కఞ్చాణనిధయే నిధయేతినామ్,
తీవేజ్ఞటసివాగాయ తీసివాగాయ మంగళమ్ ॥